

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
--	--

מגילה-בני העיר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ה	ז	ו	ד	ה	ב	א	
חל להיות בואתה תצוה, אמר רבי יצחק נפחא: קרו שיתא מואתה תצוה עד כי תשא, וחד מכי תשא עד ועשית.	איתמר: [רבי יצחק נפחא]									◆	■	◇
אמר: אוקומי הוא דקא מוקמי התם.	אביי:									;		
קרו שיתא מואתה תצוה עד ועשית, וחד תני וקרי מכי תשא עד ועשית.	אלא אמר אביי:									◆	■	◇
חל להיות בפרשה הסמוכה לה, בין מלפניה בין מלאחריה - קורין אותה וכופלין אותה.	מיתבי:									;		◇
בשלמא לאביי - ניחא, אלא לרבי יצחק נפחא קשיא										;		
ולאביי מי ניחא? תינח לפניך, לאחריה היכי משכחת לה? - אלא מאי אית לך למימר - כופלה בשבתות, הכא נמי - כופלה בשבתות.	אמר לך רבי יצחק נפחא:									!		◇
חל להיות בכי תשא עצמה, אמר רבי יצחק נפחא: קרו שיתא מן ועשית עד ויקהל וחד קרי מכי תשא עד ועשית.	[רבי יצחק נפחא]									◆	■	◇
השתא אמרי: למפרע הוא דקרי	מתקיף לה אביי:									;		
קרו שיתא עד ויקהל וחד תני וקרי מכי תשא עד ועשית.	אלא אמר אביי:									◆	■	◇
חל להיות בכי תשא עצמה - קורין אותה וכופלין אותה. חל להיות בתוך השבת מקדימין לשבת שעברה.	תניא כוותיה דאביי:									■	■	
ראש חדש אדר שחל להיות בערב שבת, רב אמר: מקדימין	איתמר: [רב]									◆	■	◇
מאחרין.	שמואל:									◆	■	◇
מקדימין	רב:										■	
דאם כן - בצרי להו יומי שולחנות	[רב]									■		◇
מאחרין	שמואל:										■	
סוף סוף חמיסר במעלי שבתא מיקלע, ושולחנות לא נפקי עד חד בשבא, הלכך מאחרין.	אמר לך: [שמואל]									■		◇
חל להיות בתוך השבת מקדימין לשעבר, ומפסיקין לשבת אחרת.	תנן:									■	;	◇
מאי לאו - אפילו בערב שבת										;		
לא, בתוך השבת דוקא.										!		◇
איזו היא שבת ראשונה - כל שחל ראש חודש אדר להיות בתוכה, ואפילו בערב שבת.	תא שמע:									■	;	◇
מאי לאו - אפילו בערב שבת דומיא דתוכה, מה תוכה - מקדימין, אף ערב שבת - מקדימין										;		
בה	שמואל:									!		◇
בה.	וכן תנא דבי שמואל:									■		
כתנאי:											■	
מסרגין לשבתות, דברי רבי יהודה הנשיא.	[רבי יהודה הנשיא]									◆	■	◇
אין מסרגין.	רבי שמעון בן אלעזר:									◆	■	◇
אימתי אני אומר אין מסרגין - בזמן שחל להיות בערב שבת, אבל בזמן שחל להיות בתוך השבת - מקדים וקורא משבת שעברה, אף על פי שהוא שבט.	רבי שמעון בן אלעזר:									■	■	◇
בשניה זכור וכו'.											■	
איתמר, פורים שחל להיות בערב שבת. רב אמר: מקדימין פרשת זכור	[רב]									◆	■	◇
מאחרין.	שמואל:									◆	■	◇
מקדימין	רב:										■	
כי היכי דלא תיקדום עשיה לזכירה.	[רב]										■	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מגילה-בני העיר		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	
מאחרין.	שמואל:										◊
כיון דאיכא מוקפין דעבדי בחמיסר - עשיה וזכירה בהדי הדדי קא אתיין.	אמר לך: [שמואל]										◊
בשניה זכור.	תנן:										◊
והא כי מיקלע ריש ירחא בשבת מיקלע פורים בערב שבת, וקתני: בשניה זכור											◊
מאי שניה - שניה להפסקה.	רב פפא:										◊
איזו שבת שניה - כל שחל פורים להיות בתוכה, ואפילו בערב שבת.	תא שמע:										◊
מאי לאו ערב שבת דומיא דתוכה, מה תוכה - מקדימין, אף ערב שבת מקדימין											◊
בה	שמואל:										◊
בה.	וכן תנא דבי שמואל:										◊
חל להיות בשבת עצמה, אמר רב הונא: לדברי הכל אין מקדימין.	[רב הונא]										◊
עדיין היא מחלוקת.	רב נחמן:										◊
פורים שחל להיות בשבת - מקדים וקורא בשבת שעברה זכור.	איתמר נמי, אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי אבא אמר רב:										◊
בשלישית פרה אדומה וכו'.											◊
איזו היא שבת שלישית - כל שסמוכה לפורים מאחריה.	תנו רבנן:										◊
שבת הסמוכה לראש חודש ניסן.	איתמר: רבי חמא ברבי חנינא:										◊
ולא פליגי' הא - דאיקלע ראש חודש ניסן בשבת, הא דאיקלע באמצע שבת.											◊
ברביעית (שמות י"ב) החדש הזה לכם.											◊
ראש חודש אדר שחל להיות בשבת - קורין כי תשא ומפטירין ביהודיע, ואי זו היא שבת ראשונה - כל שחל ראש חודש אדר להיות בתוכה, ואפילו בערב שבת.	תנו רבנן:										◊
בשניה - זכור ומפטירין (שמואל א' ט"ו) פקדתי, ואי זו היא שבת שניה - כל שחל פורים להיות בתוכה, ואפילו בערב שבת.											◊
בשלישית - פרה אדומה, ומפטירין (יחזקאל ל"ו) וזרקתי עליכם, ואי זו היא שבת שלישית - כל שסמוכה לפורים מאחריה.											◊
ברביעית החדש הזה ומפטירין (יחזקאל מ"ה) כה אמר ה' אלהים בראשון באחד לחדש, ואיזו היא שבת רביעית - כל שחל ראש חודש ניסן להיות בתוכה, ואפילו בערב שבת.											◊
בשלישית חזרין לכסדרן וכו'.											◊
לסדר מאי?											◊
לסדר פרשיות הוא חזור	רבי אמי:										◊
לסדר הפטרות הוא חזור.	רבי ירמיה:										◊
כוותיה דרבי אמי מסתברא.	אביי:										◊
לכל מפסיקין: לראשי חדשים, לחנוכה ולפורים, לתעניות ולמעמדות, וליום הכפורים.	דתנן:										◊
בשלמא למאן דאמר לסדר פרשיות הוא חזור - היינו דאיכא פרשה בחול, אלא למאן דאמר לסדר הפטרות הוא חזור - הפטרה בחול מי איכא?											◊
ואידיך											◊
הא כדאיתא, והא כדאיתא.	[רבי ירמיה]										◊

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
מגילה-בני העיר	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ובתעניות למה לי הפסקה? ליקרי מצפרא בענינא דיומא, ובמנחה - בתעניתא									‡				◇
מסייע ליה לרב הונא									!				◇
מצפרא כינופיא.	דאמר רב הונא:								!				◇
היכי עבדינן?									^				◇
מצפרא לפלגיה דיומא מעיינין במילי דמתא, מפלגיה דיומא לפניא - ריבעא דיומא קרא ומפטרי, וריבעא דיומא ערו רחמי, שנאמר (נחמיה ט') ויקראו בספר תורת ה' אלהיהם רביעית היום ורביעית (היום) מתודים ומשתחוים	אביי:								!				◇
ואיפוך אנא									‡				◇
לא סלקא דעתך, דכתיב (עזרא ט') ואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל על מעל הגולה ואני ישב משומם עד למנחת הערב, וכתיב ובמנחת הערב קמתי מתענית.									!				◇
בפסח קורין בפרשת מועדות של תורת כהנים													מ
בעצרת (דברים ט"ז) שבעה שבעת													◇
בראש השנה (ויקרא כג) בחדש השביעי באחד לחדש													◇
ביום הכפורים (ויקרא ט"ז) אחרי מות.													◇
ביום טוב הראשון של חג קורין בפרשת מועדות שבתורת כהנים, ובשאר כל ימות החג בקרבנות החג.													◇
בחנוכה (במדבר ז') בנשיאים													◇
בפורים (שמות י"ז) ויבא עמלק													◇
בראשי חדשים - (במדבר כ"ח) ובראשי חדשיכם.													◇
במעמדות - במעשה בראשית													◇
בתעניות - ברכות וקללות. אין מפסיקין בקללות, אלא אחד קורא את כולן.													◇
בשני ובחמישי, בשבת במנחה - קורין כסדרן, ואין עולים להם מן החשבון													ל.א.
שנאמר: (ויקרא כ"ג) וידבר משה את מעדי ה' אל בני ישראל, - מצותן שיהו קורין כל אחד ואחד בזמנו.													◇
בפסח קורין בפרשת מועדות, ומפטירין בפסח (יהושע ה') גלגל.	תנו רבנן:												ג
והאידינא דאיכא תרי יומי, יומא קמא בפסח גלגל, ולמחר - בפסח (מלכים ב' כ"ג) יאשיהו.													◇
ושאר ימות הפסח מלקט וקורא מענינו של פסח.													◇
מאי היא?	רב פפא:								^				◇
מאפ"ו סימן.	[רב פפא]								!				◇
יום טוב האחרון של פסח קורין (שמות י"ג) ויהי בשלח ומפטירין (שמואל ב' כ"ב) וידבר דוד, ולמחר (דברים ט"ו) כל הבכור, ומפטירין (ישעיהו י') עוד היום.													◇
והאידינא נהוג עלמא למיקרי: משך תורא קדש בכספא פסל במדברא שלח בוכרא.	אביי:												◇
בעצרת (דברים ט"ז) שבעה שבועות ומפטירין (חבקוק ג') בחבקוק	[ת"ק]								◇				◇
(שמות י"ט) בחדש השלישי, ומפטירין (יחזקאל א') במרכבה.	אחרים:								◇				◇
והאידינא דאיכא תרי יומי - עבדינן כתרוייהו, ואיפכא.													◇
בראש השנה (במדבר כ"ט) בחדש השביעי, ומפטירין (ירמיהו ל"א) הבן יקר לי אפרים	[ת"ק]								◇				◇
(בראשית כ"א) וה'פקד את שרה, ומפטירין (שמואל א' ב') בחנה.	יש אומרים:								◇				◇

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
--	--

מגילה-בני העיר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והאידידא דאיכא תרי יומי, יומא קמא - כיש אומרים, למחר (בראשית כ"ב) והאלהים נסה את אברהם, ומפטירין הבן יקיר.												◊	לא.
ביום הכפורים קורין (ויקרא ט"ז) אחרי מות ומפטירין (ישעיהו נ"ז) כי כה אמר רם ונשא, ובמנחה קורין בעריות ומפטירין ביונה.												◊	לא.
כל מקום שאתה מוצא גבורתו של הקדוש ברוך הוא אתה מוצא ענוותנותו דבר זה כתוב בתורה ושנוי בנביאים ומשולש בכתובים.	רבי יוחנן:											◊	לא.
כתוב בתורה - (דברים י') כי ה' אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים, וכתוב בתורה עשה משפט יתום ואלמנה.												◊	לא.
שנוי בנביאים - (ישעיהו נ"ז) כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש וגו', וכתוב בתורה ואת דכא ושפל רוח.												◊	לא.
משולש בכתובים דכתיב (תהלים ס"ח) סלו לרכב בערבות ביה שמו, וכתוב בתורה אבי יתומים ודין אלמנות.												◊	לא.
יום טוב הראשון של חג קורין בפרשת מועדות שבתורת כהנים, ומפטירין (זכריה י"ד) הנה יום בא לה', והאידידא דאיכא תרי יומי, למחר מיקרא הכי נמי קרינן, אפטורי מאי מפטירין? (מלכים א' ח') ויקהלו אל המלך שלמה, ושאר כל ימות החג קורין בקרבנות החג.												◊	לא.
יום טוב האחרון קורין כל הבכור מצות וחוקים ובכור, ומפטירין (מלכים א' ט') ויהי ככלות שלמה. למחר קורין וזאת הברכה ומפטירין (מלכים א' ח') ויעמד שלמה.												◊	לא.
שבת שחל להיות בחולו של מועד, בין בפסח בין בסוכות, מקרא קרינן (שמות ל"ג) ראה אתה, אפטורי, בפסח - (יחזקאל ל"ז) העצמות היבשות, ובסוכות - (יחזקאל ל"ח) ביום בוא גוג.	רב הונא אמר רב:											◊	לא.
בחנוכה - בנשיאים, ומפטירין (זכריה ג') בנרות דזכריה. ואי מיקלעי שתי שבתות, קמייתא - בנרות דזכריה, בתרייתא - (מלכים א' ז') בנרות שלמה.												◊	לא.
בפורים - (שמות י"ז) ויבא עמלק.												◊	לא.
בראשי חדשים - (במדבר כ"ח) ובראשי חדשיכם.												◊	לא.
ראש חדש שחל להיות בשבת מפטירין (ישעיהו ס"ו) והיה מדי חדש בחדשו. חל להיות באחד בשבת, מאתמול מפטירין (שמואל א' כ') ויאמר לו יהונתן מחר חדש.												◊	לא.
ראש חדש אב שחל להיות בשבת מפטירין (ישעיהו א') חדשים ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח. מאי היו עלי לטרח? אמר הקדוש ברוך הוא: לא דיין להם לישראל שחוטאין לפני, אלא שמטריחין אותי לידע איזו גזירה קשה אביא עליהם.	רב הונא:											◊	לא.
בתשעה באב גופיה מאי מפטירין?												◊	לא.
(ישעיהו א') איכה היתה לזונה	רב:											◊	לא.
מקרא מאי?												◊	לא.
(ויקרא כ"ו) ואם לא תשמעו לי	תניא - אחרים:											◊	לא.
(במדבר י"ד) עד אנה ינאצני העם הזה	רבי נתן בר יוסף:											◊	לא.
(במדבר י"ד) עד מתי לעדה הרעה הזאת.	יש אומרים:											◊	לא.
האידידא נהוג עלמא למיקרי (דברים ד') כי תוליד בנים, ומפטירין (ירמיהו ח') אסף אסיפם.	אביי:											◊	לא.
במעמדות במעשה בראשית וכו'.												◊	לא.
מנהגי מילי?												◊	לא.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
--	--

מגילה-בני העיר		Talmud Navigator															
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					
אלמלא מעמדות לא נתקיימו שמים וארץ, שנאמר (ירמיהו ל"ג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי, וכתוב (בראשית ט"ו) ויאמר ה' אלהים במה אדע כי אירשנה, אמר אברהם לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם שמא חס ושלום ישראל חוטאים לפניך ואתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה? - אמר לו: לאו. - אמר לפניו: רבוננו של עולם, במה אדע? - אמר לו: קחה לי עגלה משלשת וגו'. - אמר לפניו: רבוננו של עולם, תינח בזמן שבית המקדש קיים, בזמן שאין בית המקדש קיים מה תהא עליהם? - אמר לו: כבר תקנתי להם סדר קרבנות, כל זמן שקוראין בהן מעלה אני עליהן כאילו מקריבין לפני קרבן, ומוחל אני על כל עונותיהם.	רבי אמי:												!	◇	לא:		
בתעניות ברכות וקללות ואין מפסיקין בקללות.															◼	לא:	
מנא הני מילי?															^	לא:	
דאמר קרא (משלי ג) מוסר ה' בני אל תמאס.	רב חייא בר גמדה אמר רבי אסי:														!	◇	לא:
לפי שאין אומרים ברכה על הפורענות.	ריש לקיש:														!	◇	לא:
אלא היכי עביד?															^		לא:
כשהוא מתחיל - מתחיל בפסוק שלפניהם, וכשהוא מסיים - מסיים בפסוק שלאחריהן.	תנא:														!	◇	לא:
לא שנו אלא בקללות שבתורת כהנים, אבל קללות שבמשנה תורה - פוסק. מאי טעמא? הללו - בלשון רבים אמורות, ומשה מפי הגבורה אמרן. והללו - בלשון יחיד אמורות, ומשה מפי עצמו אמרן.	אביי:															◇	לא:
לוי בר בוטי הוה קרי וקא מגמגם קמיה דרב הונא בארורי															○		לא:
אכנפשך, לא שנו אלא קללות שבתורת כהנים, אבל שבמשנה תורה - פוסק.	אמר לו: [רב הונא]														■		לא:
עזרא תיקן להן לישראל שיהו קורין קללות שבתורת כהנים קודם עצרת, ושבמשנה תורה קודם ראש השנה.	תניא, רבי שמעון בן אלעזר:															◇	לא:
מאי טעמא?															^		לא:
כדי שתכלה השנה וקללותיה.	אביי ואיתימא ריש לקיש:														!	◇	לא:
בשלמא שבמשנה תורה איכא כדי שתכלה שנה וקללותיה, אלא שבתורת כהנים, אטו עצרת ראש השנה היא?															;		לא:
אין, עצרת נמי ראש השנה היא															!		לא:
ובעצרת על פירות האילן.	דתנן:														!	◇	לא:
אם יאמרו לך זקנים: סתור וילדים: בנה - סתור ואל תבנה, מפני שסתירת זקנים - בנין, ובנין נערים - סתירה, וסימן לדבר: (מלכים א' י"ב) רחבעם בן שלמה.	תניא, רבי שמעון בן אלעזר:															◇	לא:
מקום שמפסיקין בשבת שחרית שם קורין במנחה, במנחה - שם קורין בשני, בשני - שם קורין בחמישי, בחמישי - שם קורין לשבת הבאה, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]														◇	◇	לא:
מקום שמפסיקין בשבת שחרית - שם קורין במנחה, ובשני ובחמישי ולשבת הבאה.	רבי יהודה:														◇	◇	לא:
הלכה, מקום שמפסיקין בשבת שחרית - שם קורין במנחה ובשני ובחמישי ולשבת הבאה.	רבי זירא:														◇	◇	לא:
וליא: הלכה כרבי יהודה.															;		לא:
משום דאפכי להו.															!		לב:
פותח ורואה, גולל ומברך, וחוזר ופותח וקורא, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]														◇	◇	לב:
פותח ורואה ומברך וקורא.	רבי יהודה:														◇	◇	לב:
מאי טעמא דרבי מאיר															^	◇	לב:
כדעולא															!		לב:
מפני מה אמרו הקורא בתורה לא יסייע לתורגמן - כדי שלא יאמרו תרגום כתוב בתורה	דאמר עולא:														!	◇	לב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
מגילה-בני העיר	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
	הכא נמי - כדי שלא יאמרו ברכות כתובין בתורה.												לב.
	ורבי יהודה								ז				לב.
	תרגום איכא למיטעי, ברכות - ליכא למיטעי.	[רבי יהודה]											לב.
	הלכה, פותח ורואה ומברך וקורא.	רבי זירא אמר רב מתנה:											לב.
	וליאם הלכה כרבי יהודה								ז				לב.
	משום דאפכי להו.												לב.
	הלוחות והבימות אין בהן משום קדושה.	רבי זירא אמר רב מתנה:											לב.
	הגולל ספר תורה צריך שיעמידנו על התפר.	רבי שפטיה אמר רבי יוחנן:											לב.
	הגולל ספר תורה - גוללו מבחוץ ואין גוללו מבפנים, וכשהוא מהדקו - מהדקו מבפנים, ואינו מהדקו מבחוץ.	ואמר רבי שפטיה אמר רבי יוחנן:											לב.
	עשרה שקראו בתורה - הגדול שבהם גולל ספר תורה. הגוללו נוטל שכר כולן	ואמר רבי שפטיה אמר רבי יוחנן:											לב.
	עשרה שקראו בתורה - הגולל ספר תורה קיבל שכר כולן.	דאמר רבי יהושע בן לוי:											לב.
	שכר כולן סלקא דעתך?								ז				לב.
	אלא אימא: קיבל שכר כנגד כולן.												לב.
	מנין שמשתמשין בבת קול - שנאמר (ישעיהו ל') ואזניך תשמענה דבר מאחרריך לאמר. והני מילי - דשמע קל גברא במתא, וקל איתתא בדברא. והוא דאמר הין הין, והוא דאמר לאו לאו.	ואמר רבי שפטיה אמר רבי יוחנן:											לב.
	כל הקורא בלא נעימה ושונה בלא זמרה - עליו הכתוב אומר (יחזקאל כ') וגם אני נתתי להם חקים לא טובים וגו'.	ואמר רבי שפטיה אמר רבי יוחנן:											לב.
	משום דלא ידע לבסומי קלא (יחזקאל כ') משפטים לא יחיו בהם קרית ביה?	מתקיף לה אביי:							ז				לב.
	אלא כדרב מרשיא	[אביי]											לב.
	שני תלמידי חכמים היושבים בעיר אחת ואין נוחין זה את זה בהלכה - עליהם הכתוב אומר וגם אני נתתי להם חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם.	דאמר: [רב מרשיא]											לב.
	כל האוחז ספר תורה ערום נקבר ערום.	רבי פרנך אמר רבי יוחנן:											לב.
	ערום סלקא דעתך?								ז				לב.
	אלא אימא: נקבר ערום בלא מצות.												לב.
	בלא מצות סלקא דעתך?								ז				לב.
	נקבר ערום בלא אותה מצוה.	אלא אמר אביי:											לב.
	מוטב תיגלל המטפחת ואל יגלל ספר תורה.	רבי ינאי בריה דרבי ינאי סבא משמיה דרבי ינאי רבה:											לב.
	(ויקרא כ"ג) וידבר משה את מעדי ה' אל בני ישראל, מצותן שיהיו קורין אותן כל אחד ואחד בזמנו.												לב.
	משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו של יום, הלכות פסח בפסח, הלכות עצרת בעצרת, הלכות חג מהג.	תנו רבנן:											לב.
	הדרן עלך בני העיר וסליקא לה מסכת מגילה.												לב.